

Inledning

Departementsutredningen som tillsattes år 1963 (utredningsman statsrådet Hermansson; direktiv se 1964 års riksdagsberättelse s. 71) har med skrivelse den 27 februari 1965 överlämnat en promemoria (nr 22) angående förvärv av tillstånd att bemyndiga gode män vid ackordsförhandling utan konkurs. Efter remiss har yttranden över promemorian avgetts av kommerskollegium, Stockholms rådhusrätt, Sveriges köpmannaförbund, Sveriges grossistförbund, Kooperativa förbundet, Köpmannaförbundens central för ackords- och konkursärenden (Ackordscentralen) och Sveriges advokatsamfund. Kommerskollegium har bifogat yttranden av handelskamrarna i Stockholm, Malmö och Göteborg.

Beträffande nuvarande ordning samt innehållet i och yttrandena över promemorian torde utskottet få hänvisa till s. 3—6 i propositionen.

Departementschefen

Vid lagrådsremissen anförde *föredragande departementschefen, statsrådet Kling*, följande.

Departementsutredningens förslag utgör ett led i arbetet på att befria Kungl. Maj:t från bl. a. rutinbetonade eller annars mindre väsentliga ärenden (jfr prop. 1965: 65, SU 105, rskr 295). Som departementsutredningen har framhållit är ärendena om tillstånd att bemyndiga gode män vid ackordsförhandling utan konkurs inte av den beskaffenhet att beslutanderätten bör utövas av Kungl. Maj:t. Tillståndsgivningen torde utan olägenhet kunna flyttas till kommerskollegium. Jag biträder därför det framlagda förslaget. I ett par remissyttranden har ifrågasatts, om inte den ändring som krävs i lagen om ackordsförhandling utan konkurs bör ske i samband med en kommande revision av ackordslagstiftningen. Från lagberedningen har inhämtats att arbetet på en revision av denna lagstiftning ännu befinner sig på ett förberedande stadium och att ett genomförande av den föreslagna delegationen till kommerskollegium inte möter något hinder med hänsyn till beredningens reformarbete. Även enligt min mening bör den föreslagna ändringen i ackordslagen kunna vidtas utan att en kommande revision av lagen avvaktas. Ändringen torde böra träda i kraft den 1 juli 1966.

Lagrådet

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Utskottet

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får därför hemställa,

att förevarande proposition, nr 17, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 8 februari 1966

På första lagutskottets vägnar:

INGRID GÄRDE WIDEMAR

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herrar Erik Svedberg, Ernulf, Arvidson, Lundin, Ferdinand Nilsson, Schött, Helge Karlsson och fru Lilly Ohlsson;

från andra kammaren: fru Gärde Widemar, herrar Östrand, Svensson i Vä, Gustafsson i Borås, fröken Bergegren, herrar Oskarson, Martinsson och Jönsson i Malmö.